

INGEZONDEN.

TENDOVAGINITIS CREPITANS ALS ONGEVALSGEVOLG.

Nadere omschrijving van het door mij in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 22 Februari genoemd geval acht ik gewenscht, om aan te toonen, tot welke moeilijkheden en verschillen van opvatting de grensgevallen: duidelijk ongeval en ongeval? - beroepsziekte kunnen leiden.

Patiënt H. L. (No. 353815 A) komt 31 Januari ll. met een typische zwelling en pijnlijkheid der peesscheeden aan de radiale zijde van den pols ten mijnent; de diagnose luidt: tendovaginitis.

Bij zoo nauwkeurig mogelijk navragen blijkt, dat patiënt 27 en 28 Januari den geheelen dag een handle optrok bij blikwerk; den 28sten Januari voelde hij pijn aan den rechter pols. 29 Januari schoof hij draadjes in (licht werk); 30 Januari moest hij met de rechter hand bussen weggooien; 31 Januari ontstond voor het eerst zwelling, waarvoor hij zich tot mij wendde.

Den 26sten Januari haalde patiënt den geheelen dag blik, doch weet niet te zeggen, welk werk hij vóór dien datum verrichtte, want het was steeds verschillend. Ook had hij wel meer met het handle gewerkt, zijn gewone bezigheid echter was het niet, zoodat van „de aanwezigheid van aanpassing aan het gebruik” geen sprake kan zijn en dus niet als argument mag worden gebezigd voor een „minder waarschijnlijken samenhang” met patiënt's werk. Langer dan normaal heeft hij den 27sten en 28sten niet gearbeid, hij weet ook niets van een bijzondere gebeurtenis gedurende het werk.

Den 20sten Februari kreeg ik bericht, dat het letsel niet het gevolg geacht werd van een ongeval in den zin der wet.

Na lezing der mededeeling van collega BROCX in het *Tijdschrift* van 8 Februari 1930 en zijn naschrift bij mijn opmerkingen in het nummer van 22 Februari d. a. v. meen ik, dat dit geval als ongeval behoort aangenomen te worden in den zin der wet. Ik geloof namelijk, dat bij het werk van dezen patiënt van de functie der pezen, die tot deze tendovaginitis aanleiding geven, veel gevergd wordt, een „bijzondere krachtsinspanning” dus, terwijl bovendien „een langere rustperiode (waarin niet met het handle gewerkt werd) aan het oogenblik van het uitbreken der aandoening was voorafgegaan”.

Utrecht, 2 Maart, 1930.

K. A. ROMBACH.

DE CONTRÔLEBUREAUX VOOR DE ZIEKTEWET.

In het zooveen ontvangen *Tijdschrift*-nummer lees ik van de hand van PINKHOF: „Velen onzer zullen met verbazing hebben ontwaard, dat de verzekeringsraad, enz.”

Dat kunnen velen niet ontwaard hebben om de eenvoudige reden, dat het niet gebeurd is.

Het eenige wat velen, onder wie PINKHOF, ontwaard hebben, is, dat iemand iets in de *N. R. Ct.* geschreven heeft.

Den Haag, 8 Maart 1930.

D. SNOECK HENKEMANS.

Inderdaad blijkt de geneeskundige medewerker van de *N. R. Ct.*, die anders zoo goed is ingelicht, op een dwaalspoor te zijn geraakt, waarop velen, waaronder ook ik, hem hebben gevolgd.

H. PINKHOF.

DE TOEKOMSTIGE GENEESKUNDIGE BEHANDELING IN MAATSCHAPPELIJKE ZIN IN NEDERLAND.

De voordracht door collega VAN EYK voor de afdeeling Gooi- en Eemland gehouden, en gepubliceerd in het vorig nummer bevat zooveel en zoovelerlei, dat het wel niet mogelijk is, afwijkende meeningen in een ingezonden stuk neer te leggen.

Daarom moet ik mij bepalen tot één opmerking.

Op bldz. 1255 zegt hij, dat de uitkeering maar 80 pCt. van het loon bij ziekte een